

Ramadanbewustzijn en intentievorming

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾
سورة البقرة، ١٨٣، ٢

عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
" إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ، وَإِنَّمَا لِامْرِئٍ مِمَّا نَوَى ..."
مسلم، الإمارة، ١٥٥؛ البخاري، بدء الوحي، ١

Beste gelovigen!

Wij staan opnieuw op het punt de maand Ramadan te bereiken, die onze Verheven Heer ons heeft geschonken als een tijd van barmhartigheid, vergeving en zegeningen. Inshaallah zullen wij aanstaande donderdag onze eerste vastendag verrichten. In de Heilige Koran, onze leidraad, zegt Allah: **"O jullie die geloven! Het vasten is jullie voorgeschreven, zoals het ook was voorgeschreven aan degenen vóór jullie, opdat jullie Allah zullen vrezen."**¹ Het vasten dat wij op bevel van Allah verrichten, betekent niet alleen onthouding van eten en drinken, maar ook het reinigen van onze harten, het disciplineren van onze wil en het opnieuw opbouwen van ons bewustzijn van dienaarschap. Deze gezegende maand leert ons het belang van intentie en hoe bewuste aanbidding eruitziet.

Beste broeders en zusters!

In de islam krijgen daden hun waarde door de intentie. Onze geliefde Profeet ﷺ herinnerde ons hieraan met zijn woorden: **"Daden zijn gebaseerd op de intenties."**² Onze Heer, Die zegt: **"Of jullie je woorden verborgen houden of openbaar maken, Hij weet wat zich in de harten bevindt"**³ beoordeelt een handeling niet alleen op haar uiterlijke vorm, maar ook op het doel en de gerichtheid van het hart. Wanneer iemand een daad van aanbidding verricht met het oog op Allah's Tevredenheid, verkrijgt beloning; maar wanneer dezelfde daad wordt verricht uit ijdelheid of eigenbelang, verliest zijn waarde. Zo is het ook met het vasten in de Ramadan. Wij moeten het vasten niet zien als een traditie of gewoonte, maar als een uiting van overgave aan het gebod van Allah. De intentie verheft ons van louter honger tot aanbidding en verandert moeite in barmhartigheid.

Waardevolle moslims!

De maand Ramadan is een gelegenheid voor de gelovige die in Allah, Zijn Boodschapper en de Laatste Dag gelooft om zo zijn geweten te vernieuwen. Het is een tijd om de waarde van de tijd te erkennen en onze dagen niet in achteloosheid, maar in bewustzijn door te brengen. Het is de periode tussen suhoor en iftar niet alleen lichamelijk, maar ook geestelijk vastend te beleven. Wanneer wij onze tong kunnen behoeden voor leugens en roddel, ons hart voor wrok en onze ogen voor het verboden, dan hebben wij het ware ramadanbewustzijn bereikt. Als het vasten ons echter niet weerhoudt van het kwade, blijft het beperkt tot honger en vermoeidheid. De Profeet ﷺ verwoordde deze waarheid als volgt: **"Hoeveel vastenden zijn er voor wie van hun vasten niets anders overblijft dan kale honger! En hoeveel mensen zijn er die 's nachts bidden, maar van hun gebed niets overhouden dan slapeloosheid."**⁴

Waardevolle gelovigen!

Ramadan is tevens een maand van opvoeding en vorming: opvoeding in geduld, in delen, in barmhartigheid en vooral in intentie. Door honger te lijden leren wij de waarde van zegeningen kennen en begrijpen wij de situatie van de armen beter. Aan de iftartafels leren wij delen, en door middel van zakāt en sadaqa versterken wij onze broederschap. De ware winst is het behouden van de mooie gewoonten die wij in deze maand verwerven, ook na de Ramadan. Laten wij niet vergeten dat intentie niet alleen bij het begin van het vasten belangrijk is, maar in elk aspect van ons leven. Wanneer wij in ons werk, ons gezinsleven en onze aanbidding onze intentie richten op de Tevredenheid van Allah, worden zelfs alledaagse bezigheden tot aanbidding. Moge onze Heer ons doen behoren tot Zijn dienaren die de geest van Ramadan begrijpen, hun intenties met oprechtheid vormen en dit bewustzijn in hun leven weerspiegelen. Moge onze Ramadan gezegend zijn en ons vasten aanvaard worden. *Amin.*

¹ Bakara, 2:183

² Buhârî, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebû Dâvûd, Talak, 11

³ Mülk, 67:13

⁴ İbn Mâce, Sıyâm, 21